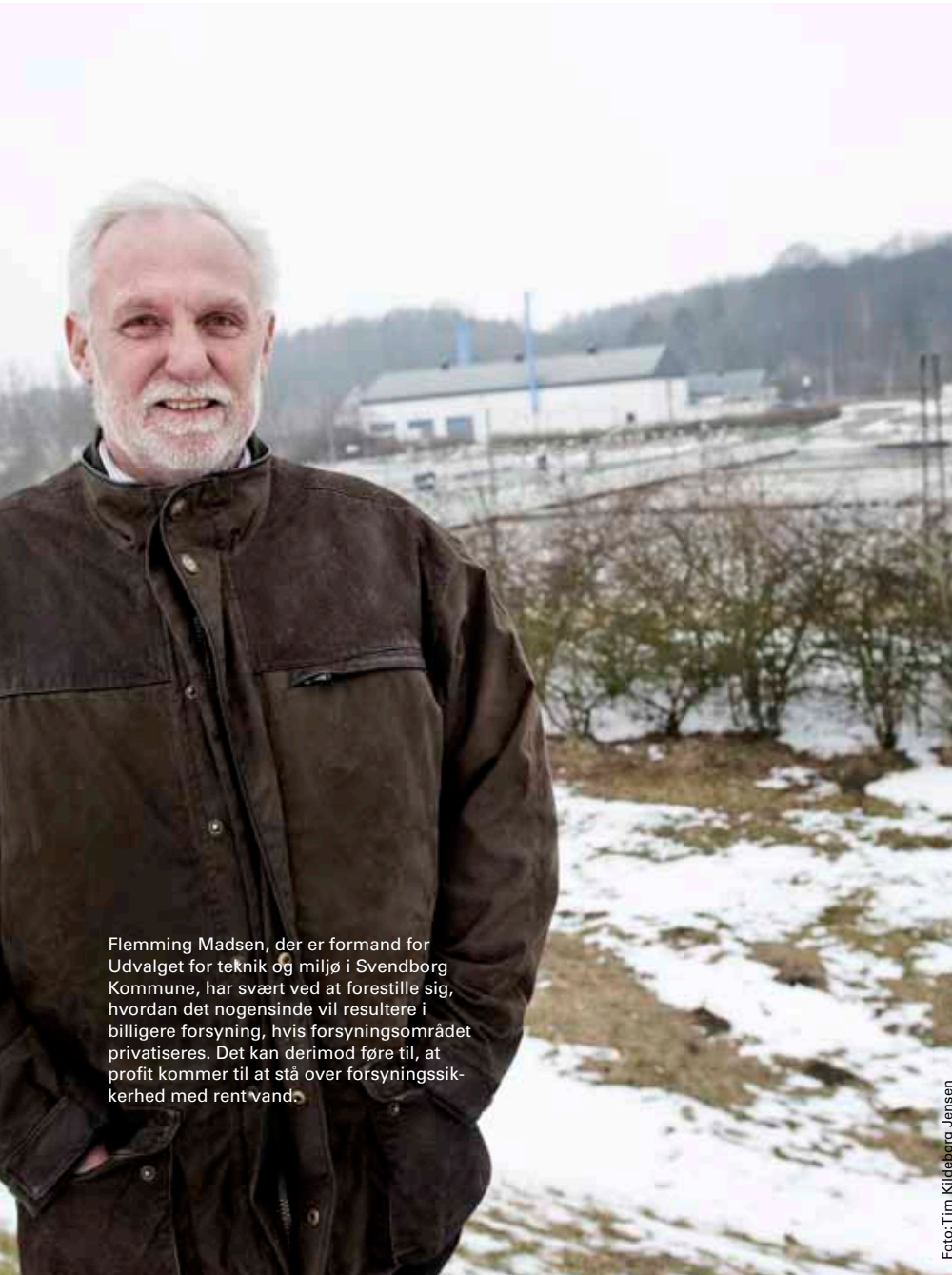

Forsyningssikkerhed er vigtigere end profit

Af | Irene Brandt

Flemming Madsen, der er formand for Udvalget for teknik og miljø i Svendborg Kommune, har svært ved at forestille sig, hvordan det nogensinde vil resultere i billigere forsyning, hvis forsyningsområdet privatiseres. Det kan derimod føre til, at profit kommer til at stå over forsyningssikkerhed med rent vand.

Formanden for Udvalget for teknik og miljø i Svendborg Kommune, Flemming Madsen, er ambivalent over for selskabsdannelsen på forsyningsområdet, for han frygter, hvad fremtiden vil bringe.

”Hvis man vælger den positive indgang til dannelsen af kommunale selskaber på forsyningsområdet, er selskaberne en god idé. De sikrer forbrugerne billigt og rent drikkevand, samtidig med at vi via selskabsdannelsen har fået adskilt de brugerfinansierede serviceområder fra de skattefinansierede,” siger Flemming Madsen, der er formand for Udvalget for teknik og miljø i Svendborg Kommune. Han fortsætter:

”Hvis dette var den eneste dagsorden, så kunne man sige, at det er en god løsning; men man kan frygte, at det også handler om at bane vej for en privatisering og markedsføring af hele forsyningsområdet. Ganske vist er der i lovgivningen bestemmelser om, at de kommunale forsyningsselskaber skal drives efter hvile i sig selv-princippet - men lovgivning kan jo laves om!”

Monopolisering

Sammenlignet med andre offentlige servicetilbud, der de senere år er blevet privatiseret - telekommunikation, togdrift og pakkepost - er det set med Flemming Madsens øjne helt andre problemer, som en eventuel privatisering af for eksempel vandforsyningen vil medføre.

”Et vandselskab er et monopol!”

Du kan uden problemer åbne skinenettet for andre selskaber end DSB, posten distribueres via de offentlige veje, som alle har adgang til, og telenettet inficeres ikke af, at der er flere udbydere, som benyt-

Vi blev ikke valgt til kommunalbestyrelsen, fordi vi har forstand på at drive et stort selskab med alt, hvad dette indebærer. I dag forhandler vi løn med direktøren og vi skal tage stilling til alle store og små ting, som kræves, for at en stor virksomhed skal fungere. Tidligere lå dette ansvar hos kommunaldirektøren eller direktøren for teknik- og miljøforvaltningen. Dengang kunne vi flytte aben. I dag bliver den, hvor den er!

Flemming Madsen, formand for Udvalget for teknik og miljø i Svendborg Kommune.

ter det samme net til deres ydelser; men helt anderledes forholder det sig med vandforsyningen, for det er ikke muligt at åbne vandforsyningen for flere forskellige leverandører, fordi én forureningskilde, kan inficere hele forsyningsnettet,” siger Flemming Madsen.

Han har svært ved at forestille sig, hvordan det nogensinde vil resultere i billigere forsyning, hvis forsyningsområdet privatiseres. Det kan derimod føre til, at profit kommer til at stå over forsyningsikkerhed med rent vand.

”I for eksempel vandselskaberne er det først og fremmest forsyningsnettet, der lægger beslag på indtjeningen. Selvfølgelig er i hverdagen minimal, og ved større driftsopgaver er der allerede eksterne leverandører på opgaven. Selvfølgelig kan man udlicite driften af vandmålerne; men privatisering af hele vandforsyningen er udelukket,” siger Flemming Madsen.

Fem selskaber én bestyrelse

Svendborg Kommune startede med at lave to kommunale selskaber for henholdsvis vand og spildevand - siden er to andre selskaber kommet til: Affald og Service, og de fire selskaber er samlet i holdingselskabet Svendborg Forsyning a/s.

Alle selskaberne har den samme bestyrelse, som består af tre kommunalpolitikere og to medarbejderrepræsentanter. Flemming Madsen er formand i selskaberne.

”Selskabsdannelsen på forsyningsområdet har medvirket til at adskille den skattefinansierede, kommunale service fra den brugerfinansierede service i kommunen; men samtidig har vi etableret et selskab, som er et monopol, og som heller ikke længere er underlagt den demokratiske kontrol, de kommunale forsyningsområder var omfattet af.

For eksempel gælder offentlighedsloven kun i vandselskaberne; men ikke for de øvrige kommunale selskaber - med mindre kommunen gør, som vi gør i Svendborg: Beslutter at det gør den,” siger Flemming Madsen. Han adva-

rer mod, at bestyrelserne ikke ender som en lille, lukket elite, der sidder og styrer det hele.

”Vi har vedtaget, at vi er åbne og demokratiske, som tidligere; men samtidig er vi underlagt Aktieselskabslovgivningen, som foreskriver, at bestyrelsesmedlemmerne kun må varetage selskabets interesser. Dermed er vi udelukket fra at træffe afgørelser i selskabets bestyrelse, som kan forsvares ud fra hensynet til samfundet, hvis samme beslutning medfører ekstra omkostninger for selskabet,” siger Flemming Madsen.

Brugeren får plads

Inden sommerferien skal der vælges en brugerrepræsentant til bestyrelsen. Holdingselskabet dækker tre forsyningsområder, og i øjeblikket går overvejelserne på, om brugerrepræsentanten skal være kunde på alle fire områder - eller om det er nok, at vedkommende bare er kunde i ét af selskaberne. En løsning kunne være at vælge mere end én brugerrepræsentant.

”Vi er i dag tre generalforsamlingsvalgte medlemmer i bestyrelsen (de tre politikere i bestyrelsen). Derudover har medarbejderne to repræsentanter i bestyrelsen, og ifølge lovgivningen for aktieselskaber skal den dominerende indflydelse i bestyrelsen være generalforsamlingsvalgt. Får vi én brugerrepræsentant ind i bestyrelsen, kan de valgte medlemmer bevare majoriteten ved at give formandens stemme dobbelt vægt; men får vi to brugerrepræsentanter, skal vi også have flere generalforsamlingsvalgte ind i bestyrelsen - og én er ikke nok, for der skal også en ekstra medarbejderrepræsentant ind i bestyrelsen, og derfor bliver vi nødt til at udvide bestyrelsen med yderligere generalforsamlingsvalgte, som dog ikke behøver være politikere!” siger Flemming Madsen.

Aben bliver, hvor den er

Flemming Madsen konstaterer også, at én ting er at sidde i en kommunalbestyrelse og have embedsmænd til at sørge for, at kommu-

nen fungerer i hverdagen, noget helt andet er at sidde i en bestyrelse og selv have ansvaret.

”Tidligere havde vi som politikere ikke andel i den praktiske udførsel på forsyningsområdet; men i dag ligger administrationen af området ude i selskabet. Selskabet har ansat en direktør; men det er bestyrelsen, der står med ansvaret. Problemet er, at vi er politikere og ikke nødvendigvis har kendskab til driften af de selskaber, vi er sat i spidsen for. Vi blev ikke valgt til kommunalbestyrelsen, fordi vi har forstand på at drive et stort selskab med alt, hvad dette indebærer. I dag forhandler vi løn med direktøren og vi skal tage stilling til alle store og små ting, som kræves, for at en stor virksomhed skal fungere. Tidligere lå dette ansvar hos kommunaldirektøren eller direktøren for teknik- og miljøforvaltningen. Dengang kunne vi flytte aben. I dag bliver den, hvor den er!” siger Flemming Madsen.

Dermed er udfordringerne ikke overstået. Flemming Madsen ser også problemer som følge af den udskiftning i bestyrelsen, der kan følge i kølvandet på kommunalvalgene.

”Bedst som politikerne i bestyrelsen har vænnet sig til arbejdet, er der kommunvalg. Det giver tab af kontinuitet med fare for, at den administrerende direktør får alt for stor magt. Kun via benchmarking og brugertilfredshedsundersøgelser har vi som bestyrelsesmedlemmer en mulighed for at vurdere, om selskabet drives optimalt,” siger Flemming Madsen. Han tilføjer:

”Hvis selskaberne skal udvikle sig, kræver det en stærk bestyrelse, som kan spille bold med direktøren. Jeg kunne godt forestille mig, at vi fik mulighed for at bruge professionelle bestyrelsesmedlemmer; men det er dyrt, da alle bestyrelsesmedlemmer i princippet bør have samme honorar for bestyrelsesarbejdet, for alle har det samme ansvar; men vi har brug for et bestyrelsesmedlem, der professionelt kan forholde sig til konsekvenserne af de beslutninger vi tager.”